

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/2/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715010494
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Dudík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7715010494.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Dudíka a sudcov JUDr. Zuzany Homzovej a JUDr. Evžena Kelija, na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. februára 2017, v trestnej veci obžalovaného E. H., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 27.10. 2016, sp. zn. 3T/139/2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie okresného prokurátora.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E. H. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Michalovce, pre skutok kvalifikovaný ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

aj napriek tomu, že uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 15P/220/2014 zo dňa 18.9.2014, v spojení s uznesením Krajského súdu Košice č.k. 7CoP/305/2014 zo dňa 11.11.2014, bolo nariadené povinnému odovzdať maloleté deti P., nar. XX.X.XXXX a E., nar. X.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti matke A. Q., a to každý párnny týždeň od piatku v čase od 14.00 h do nasledujúceho piatku nepárneho týždňa do 14.00 h, a bola mu doručená výzva na rešpektovanie rozhodnutia súdu a zároveň uložená pokuta, nerešpektujúc toto rozhodnutie súdu uložené v občianskom súdnom konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých si túto povinnosť neplní,

pretože skutok nie je trestným činom.

Proti tomuto rozsudku zahlásil odvolanie okresný prokurátor, a to ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré aj písomne odôvodnil.

V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že v priebehu prípravného konania, ako aj konania pred súdom bolo listinnými dôkazmi jednoznačne preukázané, že obžalovaný mal súdom uloženú povinnosť vydať deti matke v rámci striedavej starostlivosti, bola preukázaná existencia ďalších listinných dôkazov, ako je návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia a následná výzva na rešpektovanie povinností vyplývajúcich z rozhodnutia súdu. Obžalovaný bol riadne vyzvaný k rešpektovaniu uložených povinností a napriek tomu ich ďalej nerešpektoval, za čo mu bola uložená pokuta vo výške 200,- €. Obžalovaný teda naplnil všetky znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu tak po stránke objektívnej, ako aj subjektívnej, pretože svojim konaním porušoval povinnosť uloženú mu predbežným opatrením súdu. Pre posúdenie trestnej zodpovednosti nie je pri trestnom čine podľa § 349 Tr.zák. podstatné skúmať vzťahy detí a rodičov. Relevantné je to, či bol obžalovaný k plneniu vyzvaný a či túto povinnosť splnil. Obrana obžalovaného v tom smere, že deti sa nechceli stretnúť s matkou, je účelová v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti a taktiež aj správa zo školy detí doložená obžalovaným až v priebehu hlavného pojednávania.

Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a uložil okresnému súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, prihliadol pritom aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a boli by spôsobilé odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora je nedôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na náležité zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal, vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si navzájom odporujú.

Keďže okresný súd svoje rozhodnutie náležite, logicky a presvedčivým spôsobom zdôvodnil, odvolací súd vzhľadom na celorošahovú akceptáciu tohto odôvodnenia poukazuje na jeho vecnosť a správnosť, pričom zvyrazňuje najmä nasledovné, reagujúc tak aj na námietky uvádzané v odvolaní okresného prokurátora.

Aj zo zistení krajského súdu totiž vyplýva, že obžalovaný kategoricky popiera spáchanie skutku, ktorý je mu kladený za vinu s tým, že už v roku 2014 mu bývalá družka deti dala, potom ich chcela späť, avšak deti s ňou mali zlý vzťah a nechceli s ňou byť. Nechceli s ňou ísť ani v doprovide polície, pričom odvtedy čo sa rozhodnutie o určení striedavej starostlivosti stalo právoplatným, matka si pre deti ani raz neprišla.

Uvedená skutočnosť je zrejماً aj z úradného záznamu spísaného dňa 28.12.2015 na ÚPSVaR Michalovce, z ktorého je zrejماً, že matka sa mala dňa 25.12.2015 dostaviť pre deti, avšak neprišla a neposlala ani žiadnu správu, prečo tak urobila. Taktiež z písomnej správy riaditeľky školy, ktorú navštevuje mal. P. H., je zrejماً, že samotná mal. žiačka ju požiadala o to, aby ju jej matka v škole nanavštevovala. Z výpovede mal. P. je zrejماً, že táto sa bojí, žeby ju matka zobrala do Anglicka, kde má t.č. žiť. Z vyššie uvedeného je teda zrejماً, že samotný obžalovaný nekladie prekážky deťom, aby sa stretávali so svojou matkou, avšak samotné deti nie sú ochotné sa s matkou stretávať.

Podľa § 285 písm. b) Tr.por. súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak skutok nie je trestným činom. Ako vyplýva z podaného odvolania okresným prokurátorom tento nenamieta rozsah, resp. neúplnosť vykonaných dôkazov, ale len správnosť ich vyhodnotenia okresným súdom.

V zmysle ustálenej súdnej praxe - judikatúry Najvyššieho súdu SR, pokiaľ súd postupuje pri hodnotení vykonaných dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr.por., t.j. hodnotí ich podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a urobí logicky odôvodnené skutkové zistenia, nemôže ani odvolací súd napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s inými do úvahy predchádzajúcimi závermi.

Pre uznanie viny podozrenie nestačí, vina obžalovaného musí byť jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná, čo v tomto prípade nebolo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd považoval odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné a na druhej strane závery o oslobodení obžalovaného E. H. spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. b) Tr.por. za zákonné a správne.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd o odvolaní okresného prokurátora rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.